

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.**, a. s., C., B., IČO: X., proti žalovanému v 1. rade: **P.S.**, U., IČO: X., registrované v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, oddiel Dr. Vložka č. X./P, zast. komerčnou právničkou JUDr. V.K., U., S., žalovanému v 2. rade: **P.M.**, IČO: X. registrované v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, oddiel Dr. vložka č. X./P, zast. komerčnou právničkou JUDr. M.B., N., P. a žalovanému v 3. rade **P.Č.**, IČO: X., **o zaplatenie 3 490 061,90 Sk s prísl.**, na odvolanie správcu konkurznej podstaty žalovaného v 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4 Cb 520/98-212 zo dňa 28. 10. 2002, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného v 3. rade **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 4 Cb 520/98-212 zo dňa 28. októbra 2002 rozhodol tak, že žalovaného v 1. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi nedoplatok istiny úveru vo výške 1 309 841,18 Sk, žalovaného v 2. rade zaplatiť nedoplatok istiny úveru vo výške 1 241 313,12 Sk a žalovaného v 3. rade zaplatiť nedoplatok istiny úveru vo výške 938 907,60 Sk. V časti o zaplatenie úrokov vylúčil vec na samostatné konanie. O trovách konania rozhodol tak, že bude o nich rozhodnuté v konaní o vylúčenej veci. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že predmetom konania je splatenie úveru, ktorý bol poskytnutý osobou odlišnou od žalobcu ešte právnomu predchodcovi žalovaných a to ešte za účinnosti Hospodárskeho zákonníka, takže v zmysle ustanovenia § 763 ods. 1 Obchodného zákonníka,

je potrebné tento záväzkový vzťah posudzovať podľa ustanovení Hospodárskeho zákonníka. Za nesporné označil, že na základe úverovej zmluvy bol poskytnutý úver v dohodnutých splátkach s úrokom 17% ročne (úver na T.). K námietke aktívnej legitímácie zistil, že pôvodný žalobca, ktorého novovzniknutým právnym nástupcom sa stal terajší žalobca S., a. s., preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto konaní, teda že sa stal veriteľom žalovaných pohľadávok, a teda že je veriteľom práv priznania ktorých sa voči žalovaným domáha. Z výpisov z obchodného družstva zistil, že P., predtým ešte Jednotné roľnícke družstvo M., zaniklo na základe rozhodnutia členskej schôdze zo dňa 10. 12. 1991 rozdelením na tri družstvá a to P.S., žalovaného v 1. rade, P.M. – žalovaný v 2. rade a P.Č. – žalovaný v 3. rade. Konštatoval, že k zániku predchodcu žalovaných došlo ešte pred účinnosťou Obchodného zákonníka, preto pre posúdenie je treba vychádzať zo zákona č. 162/1990 Zb. Zistil, že v čase rozdelenia právneho predchodcu žalovaných dlh z nesplateného úveru prešiel podľa kľúča pre rozdelenie družstva v pomere 42,90%, 32,51%, 24,59%, na základe čoho aj o jednotlivých záväzkoch žalovaných rozhodol. K námietke premlčania žalovaných v 1. rade a v 2. rade poukázal na ustanovenie § 384 Hospodárskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia lehota neplynie, ak na účte, z ktorého sa majú pohľadávky uhradiť nie je dostatok finančných prostriedkov a platobnú neschopnosť je zrejmá. Zároveň s odkazom na § 131 Hospodárskeho zákonníka, poukázal na uznanie záväzku v spojení s ustanovením § 131a a § 132 ods. 1 a § 131b ods. 5 Hospodárskeho zákonníka, podľa ktorých námietku premlčania označil za bezpredmetnú. Vzhľadom na zistenie, že žalovaní v 1. rade a v 3. rade uznali záväzok a nedôvodnú námietku premlčania, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a o nároku na úrok z úveru rozhodol tak, že tento návrh vylúčil na samostatné konanie.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote podaním doručeným dňa 30. 01. 2003 podal odvolanie žalovaný v 3. rade a navrhol súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Prešove v zmysle § 14 ods. 1 písmeno d/ zákona č. 328/91 Zb., prerušil. Uviedol, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3K 155/02 zo dňa 13. 11. 2002 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka P.Č. a poukázal na ustanovenie § 20 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní, a že podľa jeho názoru si žalobca mohol uplatniť pohľadávky v konkurznom konaní v lehote do 31. 01. 2003 a vzhľadom na uvedené navrhol konanie prerušiť.

K odvolaniu žalovaného v 3. rade zaujal stanovisko žalobca, podaním doručeným dňa 04. 03. 2003 a navrhol odvolanie žalovaného v 3. rade s poukazom na § 201, § 205 O. s. p. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., § 214 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 3. rade neobsahuje v súlade s ustanovením § 205 ods. 1 O. s. p., v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny. V danom prípade sa žalovaný v 3. rade domáha prerušenia konania z dôvodu, že na žalovaného v 3. rade uznesením č. k. 3K 155/02 zo dňa 13. 11. 2002 bol vyhlásený konkurz. Pojednávania konaného dňa 25. 10. 2002 sa zástupca žalovaného v 3. rade nezúčastnil, i keď predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené. V tento deň bolo za účelom vyhlásenia rozsudku pojednávanie odročené na deň 28. 10. 2002, kedy bolo vo veci rozhodnuté. Podľa tvrdenia žalovaného v 3. rade na žalovaného v 3. rade bol vyhlásený konkurz dňa 13. 11. 2002, teda po rozhodnutí vo veci. Z ustanovenia § 14 Zákona o konkurze a vyrovnaní vyplýva, že súdne konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty, alebo nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že účinkom vyhlásenia konkurzu je aj prerušenie konania začatého pred vyhlásením konkurzu. V danom prípade bolo však konanie skončené 18. 10. 2002, teda pred vyhlásením konkurzu, a teda nenastal účinok prerušenia konania v súlade s ustanovením § 14 ZKV. Najvyšší súd Slovenskej republiky v čase, keď voči žalovanému v 3. rade rozhodol, konanie zo zákona prerušené nebolo. Z uvedeného dôvodu odvolanie žalovaného v 3. rade, že konanie voči žalovanému má byť prerušené, je nedôvodný. Žalovaný v 3. rade ničím iným nespochybnil správnosť rozhodnutia, v čase, keď bolo rozhodnuté voči žalovanému v 3. rade. S poukazom na § 14 ZKV v čase, keď bolo rozhodnuté voči žalovanému v 3. rade, konanie voči žalovanému v 3. rade zo zákona prerušené nebolo. Podľa obsahu odvolania žalovaného v 3. rade nejde o odvolanie obsahujúce náležitosti v súlade s ustanovením § 205 ods. 1 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného odvolanie žalovaného v 3. rade podľa § 218 ods. 1 písmeno d/ O. s. p. odmietol.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júla 2009

JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková